

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr. 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDAŃSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23; tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 105-00 i 120-27; LWÓW, Akademicka 11, I p., tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAŃ, Pocztowa 11, tel. 28-57 i 28-58; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 129. Okólnik T. 36 Ministerstwa Skarbu z dnia 22 lutego 1936 r. L. D. IV. 4055/2/36 w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywózowej (dotyczy poz. 224 tar. cel.).

DZIAŁ URZĘDOWY.

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

129.

OKÓLNİK T. 36 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 22 lutego 1936 r.

L. D. IV. 4055/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywózowej (dotyczy poz. 224 tar. cel.).

Do

wszystkich Dyrekcyj Cel, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Cel w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

Tłuszcze (trany) zawierające

a) poniżej 7% wody (wchłoniętej) i najmniej 4% oksykwasów tłuszczowych, nierozpuszczalnych w eterze naftowym, lub

b) 7% i więcej wody (wchłoniętej) oraz ilość oksykwasów tłuszczowych chociażby mniejszą od 4%, lecz najmniej 2%.

należy traktować jako tłuszcze garbarskie (degrasy) i cłić według poz. 224 taryfy celnej.

Dyrektor Departamentu:

(—) St. Fr. Królikowski.

Załącznik do okólnika Ministerstwa Skarbu L. D. IV. 4055/2/36 z dnia 22 lutego 1936 r. (poz. 129).

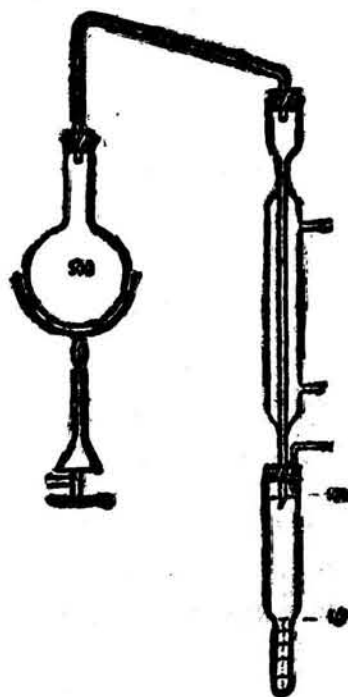
INSTRUKCJA

o sposobach oznaczenia wody i oksykwasów tłuszczowych w degrassach.

A. Oznaczenie wody: Do tego zadania wystarczy zwykle wysuszenie 5 — 7 g dokładnie odważonego tłuszczu w parownicze w 105° przez 5 godzin, przyczem pamiętać trzeba o częstym poruszaniu parowniczką w celu wymieszania tłuszczu. W wypadkach wątpliwych należy stosować następującą metodę destylacyjną (oznaczenia wody według Marcusson'a) 20—100 g (w zależności od spodziewanej zawartości wody) tłuszczu zadaje się w kolbie na 500 cm³ z dnem okrągłym 100 cm³ ksylołu nasyconego wodą i kilkoma kawałkami pumeksu. Następnie łączy się kolbę przy pomocy rurki szklanej z chłodnicą Liebig'a, ustawioną pionowo (p. rysunek) i oddestylowuje na łaźni piaskowej lub olejowej całkowitą ilość dodanego ksylołu do cylindra na 100 cm³ zwięzonego u dołu i podzielonego w tej części na 1/10 cm³. Zawartość wody w tłuszczu odczytuje się w 15° na podziałce. Ksyłol nasycony wodą przygotowuje się przez wstrząsanie go z wodą w rozdzielaczu i przez oddzielenie nadmiaru wody.

B. Oznaczenie oksykwasów metodą Fahrion'a: 3 — 6 g tłuszczu zmydla się w kolbie Erlenmeyer'a na 250 cm³ alkoholowym ługiem potasowym pod chłodnicą zwrotną. Po zmydleniu oddestylowuje się zupełnie alkohol, a utworzone mydło rozpuszcza się w 150 cm³ gorącej wody, przenosi ilościowo do rozdzielacza na 500 cm³ i wytrąca kwasy tłuszczowe ciepłym rozcieńczonym kwasem solnym. Następnie dodaje się powoli 50 cm³ czystego eteru naftowego, mieszając ciągle zawartość rozdzielacza. Kwasy tłuszczowe rozpuszczają się, oksykwasy zaś pozostają wytrącone w postaci ciemnobrunatnych płatków. Po ostygnięciu i wyklarowaniu się mieszaniny, co trwa około 1 — 2 godzin, oddziela się wodę od warstwy eteru

naftowego i wytrąconych oksykwasów, następnie oddziela się ostrożnie warstwę eterową od oksykwasów i przemywa ostatnie kilkakrotnie czystym eterem naftowym. Czyste oksykwasy pozostałe w rozdzielaczu rozpuszcza się w ciepłym alkoholu etylowym, przenosi ilościowo do uprzednio wysuszonej i ważonej kolbki, oddestylowuje alkohol, suszy przy 100° i waży.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

—oOo—

Z Kancelarii

P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

Wczoraj o godz. 23-ej powrócił z Wisły do Warszawy Pan Prezydent Rzeczypospolitej, którego na dworcu witał Rząd z Panem Prezesem Rady Ministrów Marjanem Zyndram-Kościałkowskiem na czele.

Z Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

P. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych J. Poniatowski udzielił szeregu dodatkowych wyjaśnień w sprawie uboju rytualnego w związku z debatą sejmową.

Pan Minister zauważył na wstępie, że z punktu widzenia humanitarnego poprawki Rządu w niczym nie umniejszają realnej wartości pierwotnego tekstu projektu ustawy przyjętego przez Komisję Sejmową.

Co się tyczy znaczenia gospodarczego poprawek rządowych, to stwierdzić należy, że poprawki te kładą kres istotnie anormalnemu stanowi rzeczy, przy którym ludność chrześcijańska zmuszona jest do używania mięsa bitego systemem rytualnym i ponoszenia ciężarów finansowych z faktu tego wynikających. Równocześnie poprawki rządowe rozsadzają faktyczny kartel handlu mięsem.

W szczególności P. Min. Poniatowski stwierdza, że w żadnym wypadku przyjęcie poprawek rządowych o dopuszczenie innego uboju dla potrzeb grup wyznaniowych nie jest równoznaczne ze stworzeniem w ustawodawstwie polskim sankcji uboju rytualnego. Normy ustawowe, zezwalające Rządowi na dopuszczenie uboju rytualnego, istnieją od początku Państwa Polskiego. W szczególności dekret Prezydenta R. P. z dn. 14 października 1927 r. stwierdza, że obok szeregu innych obowiązków żydowska gmina wyznaniowa „winna się troszczyć o zapewnienie ludności żydowskiej koźrznego mięsa”. Również dekret Prezydenta R. P. z dnia 6 marca 1928 r. zalicza rzeźników rytualnych do funkcjonariuszy wyznaniowych gmin. Zgłoszone poprawki utrzymują więc dotychczasowy prawny stan rzeczy w odniesieniu do potrzeb wyznaniowych ludności: żydowskiej, karaimskiej i muzułmańskiej.

W zakończeniu P. Minister stwierdził, że projekt ustawy uzupełniony przez poprawki umożliwi Rządowi nie tylko normowanie, ale i ograniczenie ilości uboju rytualnego, a tem samem da Rządowi możliwość racjonalnego regulowania rynku mięsnego.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej.

Dwudzieste pierwsze posiedzenie z dnia 17 marca 1936 r.

Posiedzenie rozpoczęło się o godz. 11 min. 30. P. Marszałek za zgodą Izby przesłał projekt ustawy o zmianie rozporządzenia Prezydenta z 16.II. 1928 o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli do Komisji Budowlanej. Na wniosek P. Marszałka do Komisji tej wybrano posłów: Bodziono, Budzyńskiego, Chyba, Danowskiego, Dostycha, Hanebacha, Jahodę - Żółtowskiego, Karśnickiego, Kociubę, Krzywoszyńskiego, Madeyskiego, Marchlewskiego, Martynowskiego, Michalskiego, Nowaka, Pimonowa, Prystorową, Przyklinga, Pyza, Ropelowskiego, Suchorzewskiego, Szumowskiego, Tarnowskiego, Terszakowca, Tymoszenkę, Waszkiewicz, Wierzbickiego, Wojtowicza, Wójcika, Zadurskiego i Sosińskiego.

Również do wybranej na wniosek Marszałka Komisji specjalnej do spraw samorządu stołecznego, w składzie posłów: Dąbrowski S., Dublasiewicz, Gardecki, Hoppe, Jurkowski, Kielak, Kopeć, Maleszewski, Ostrowski, Podoski, Snopczyński, Sosiński, Surzyński, Starzak, Szczepański, Świątepek-Mirski, Świdziński, de Thun, Urbański, Wadowski i Wanę odesłano projekty ustaw: a) o utworzeniu województwa stołecznego, b) o administracji samorządowej w województwie stołecznym i c) o przedłużeniu okresu urzędowania tym-

czasowych organów ustrojowych gminy m. st. Warszawy.

W dalszym ciągu odesłano projekt ustawy o paszportach — do Komisji spraw zagranicznych, o zmianie ustawy z dnia 22.6. 1925 o wyścigach konnych i o zalesieniu niektórych nieużytków — do Komisji Rolnej,

o Państwowej Szkole Morskiej w Gdyni — do Komisji Oświatowej,

o zatwierdzeniu zmian statutu Banku Polskiego, o Monopolu Loteryjnym, o przyjęciu przez Skarb Państwa niektórych zobowiązań finansowych m. Gdyni, o dodatkowych kredytach na r. 1934/35, o zaciągnięciu pożyczek na cele inwestycyjne przedsiębiorstwa P. K. P., o zaciągnięciu pożyczek na cele inwestycyjne przedsiębiorstwa Polska Poczta, Telegraf i Telefon, o finansowaniu państwowych inwestycji wodnych — do Komisji Budżetowej,

o obligacjach, o odstąpieniu gminie m. st. Warszawy gruntów państwowych na cele rozbudowy miasta, o uregulowaniu stanu prawnego niektórych gruntów wywłaszczonych na cele obrony Państwa — do Komisji Prawniczej.

Projekt ustawy, złożony przez pos. Hylę w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta z dnia 7.6. 1927 o prawie przemysłowym, odesłano do Komisji Prawniczej, a projekt ustawy, zgłoszonej przez pos. Długosza o przekazaniu samorządo-